

ongelukkige blijkbaar onbewogen aanschouwde, was de Gravin. Toen de laatste kreet gesmoord was stapte zij rustig in haar koets en liet zich glimlachend naar haar slot terug rijden.

Er gingen jaren voorbij en toen de profetie niet in vervulling scheen te zullen komen begon het volk te twifelen of de ziener zich ditmaal niet vergist zou hebben. Doch in het jaar 1797 gebeurde iets, dat dit vermoeden logenstrafte.

Colonel Thomas F. Mackenzie Humberston stierf plotseling op acht-en-twintigjarigen leeftijd. Hij had den naam Humberston verkregen door een bezitting uit zijn moeders familie. Zijn broeder Francis Humberston Mackenzie, die doof was geworden en zelfs een tijdlang zijn spraak miste, werd zijn opvolger!

Hoewel zeer merkwaardig, was dit slechts een der eerste kenteekenen voor de vervulling der profetie, want tot zijn vrienden en geburen behoorden Sir Hector Mackenzie, van Gairloch, die een bokkenbek, Chisholm, die een hazenlip bezat, Grant, die half-idioot en Macleor of Ransay die een stotteraar was.

De omstandigheden, die als de kenteekenen der vervulling zouden gelden, waren nu daar en kwamen in het juiste licht door het feit, dat Caberfae, of Caber Feidh, toen de Lord van Seaforth, vier zonen bezat, waarvan er één reeds dood was. De belangstelling concentreerde zich om dat feit en men wachtte in spanning hoe de vloek zijn grimmigen weg zou vervolgen.

De nieuwe Lord of Seaforth bracht één voor één zijn zonen naar het graf en, overstelpt van smart, telde hij het leven niet meer, werd roekeloos en buitensporig en verloor het grootste deel zijner bezittingen.

Zijn dochter Mary, de weduwe van Vice-Admiraal Sir Samuel Hood, teruggekeerd uit Indië, deed op zekeren dag een rijtoer met haar zuster, miss Caroline Mackenzie door de omstreken van Brahan. Het rijtuig sloeg om en miss Caroline werd daardoor gedood.

Het laatste deel der profetie kwam in 1815 tot vervulling, toen de „clan”, het geslacht een einde nam daar Lord Seaforth zonder verdere nakomelingen stierf en de bezitting overging in handen van Lady Hope, later gehuwd met Alexander Steward van Glasserton.

Hiermee eindigde het fatum der profetie.

Brahan Castle is thans het eigendom van Lady Seaforth, dochter van den voormaligen Edward Steinkopff. Zij huwde den eersten Baron Seaforth, die verleden jaar stierf. Het is een niet te ontkennen feit, dat Sir Walter Scott zoowel als Sir Humphrey Davey en Dr. Morritt in hun geschriften van deze fatale profetie gewag maakten, ten tijde toen de rampzalige Lord Seaforth nog in leven was en de vloek dus nog niet geheel was uitgewerkt. Het heet, dat de geest der wreede Gravin van Seaforth, die den ziener ter dood liet brengen, nog af en toe gezien wordt in het oude slot en ter plaatse waar eenmaal de vloek werd uitgesproken.

H. C. v. H. t. E.

Officieele en occulte geneeskunde.

Een sterk staaltje van helderziendheid in ziekte en tevens een frappant bewijs voor de noodzakelijkheid van vruchtbare samenwerking tusschen officieele, aangeleerde en intuïtieve, aangeboren kennis van de ziekelijke afwijkingen van het menschelijk organisme, levert het volgende geval op.

Het werd mij medegedeeld door het genezend medium Jozef Rulof, over wiens occulte gaven reeds een artikel verscheen in het Toekomstig Leven van October '33 en na gehouden onderzoek geheel bevestigd door de ouders van de betreffende patiënt, den Heer en Mevr. Luyendijk, v. Slingelandstr. 119, alhier.

Hun oudste zoon, een jongmensch van 18 jaar, begon zich 16 Mei j.l. ziek te gevoelen

en vertoonde temperatuursverhooging. Dokter F. alhier onderzocht de patiënt voor het eerst den 17den Mei en constateerde een temperatuur van bijkans 40° C. Deze zeer hooge temperatuur bleef met geringe afwijkingen en schommelingen dagenlang aanhouden, zonder dat daarbij andere verschijnselen optraden, welke den aard der ziekte konden aanduiden. Alleen voelde de patiënt zich zeer ziek.

Dokter F. zocht in alle mogelijke richtingen, zonder nochtans de eigenlijke oorzaak van deze aanhoudende, groote temperatuursverhooging te kunnen opsporen.

In den nacht van 21 op 22 Mei kreeg de vader van den patiënt, over het geval nadenkend en zich daarover zeer ongerust gevoe-

lend, sterk de intuïtie, een helderziende te moeten raadplegen en wel speciaal den Heer Rulof, hoewel hij dezen slechts van naam kende. Hieraan gehoor gevende, zocht hij dit medium in den middag van den 22sten op en kreeg toen de beschrijving van een geestesgestalte om en bij hem, waarin hij zijn eigen vader herkende, die altijd zeer veel gehouden had van en belang gesteld in zijn thans ernstig zieken kleinzoon.

Na het vertrek van den Heer L. kreeg het medium van zijn contrôle reeds dadelijk het bericht door, dat dezen door den grootvader de aard der ziekte was medegedeeld, dat de bron der temperatuursverhooging gezocht moest worden in een ernstige longaandoening.

Dienzelfden avond bezocht Rulof den patiënt, „zag“, dat inderdaad de long was aangedaan, hoewel de patiënt ook toen nog, hoewel daarnaar speciaal ondervraagd, op de aangewezen plek niet de minste pijn gevoelde en ook andere verschijnselen, zooals reeds door den behandelenden geneesheer was geconstateerd, niet op een longaandoening wesen.

Na een intensieve behandeling van den patiënt deelde het medium mede, dat de patiënt zeer sterk zou gaan transpireeren en de verborgen, zeer diep gelegen longaandoening binnen één of twee dagen naar buiten zou treden en dan ook door den dokter geconstateerd zou kunnen worden.

En zoo geschiedde het. Een uur na deze eerste behandeling door Rulof begon inderdaad de patiënt hevig te transpireeren en den volgenden dag, den 23sten, kon de dokter voor het eerst, na 6 dagen behandeling dus, longontsteking als oorzaak van de temperatuursverhooging aanwijzen.

Toen Rulof den 24sten voor de behandeling terugkwam, werd hem door de ouders van den patiënt medegedeeld, dat dokter F. besloten had een Röntgenfoto van de longen te maken. R. zeide toen spontaan: „dan zal ik U nu wel reeds zeggen, hoe deze opname er uit zal zien en maakte een ruwe schets van de aangedane longen (zie fig. 1).

Fig. 1.
 // = ziek deel der longen.

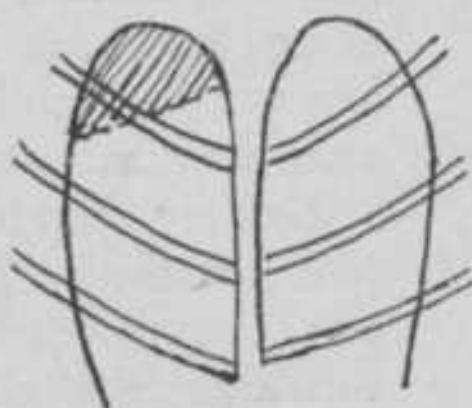

Fig. 2.

Dr. F. liet den daaropvolgenden dag de Röntgenopname nemen en maakte, toen het resultaat bekend was, voor de belangstellende ouders op hun verzoek een schetsje van wat de Röntgenfoto had opgeleverd (fig. 2).

Bij vergelijk van beide schetsen moet men er indachtig aan zijn, dat fig. 1 een achter- en fig. 2 een vóóraanzicht van de longen geeft en rechts en links dus verwisseld zijn. Men ziet dan hoe frappant juist het medium „op occulte wijze geröntgend heeft“ en zijn op deze wijze verkregen schets in hoofdzaak geheel overeenstemt met de langs normalen weg verkregen Röntgenopname.

Toen Dr. F. bovengenoemde schets gemaakt had, kon Mevr. L. niet nalaten hem de eerder gemaakte dito van Rulof te laten zien, waarop de geneesheer verbaasd opmerkte: „Het is wel zeer merkwaardig“!

Ondertusschen bleef de temperatuur van den patiënt hoog en zijn toestand ernstig, alhoewel de geneesheer, den aard van den ziekte nu kennende, dienovereenkomstig kon handelen. Den 28sten kon hij de crisis nog niet voorspellen, terwijl het medium reeds te voren medegedeeld had, dat die crisis den 31sten zou intreden.

En ook deze laatste aankondiging werd bewaarheid. Na een zwaren nacht op den 30sten, waarbij de temperatuur nog 40.8° bedroeg, daalde deze in den loop van den 31sten tot 37.8° en is daarna niet meer gestegen, zoodat de patiënt definitief buten gevaar was.

Uit het bovenstaande blijkt alweer voor de zooveelste maal, dat een helderziend, genezend medium direct bij een eerste raadplegen, zelfs vóór dat hij met de patiënt in direct contact was geweest, de aard der ziekte constateerde, waartoe de officieele geneeskunde na 6 dagen onderzoek met al haar moderne hulpmiddelen niet in staat was geweest, terwijl ook de patiënt zelf niet de minste aanwijzingen kon geven. Reeds bij een eerste behandeling had het medium succes, kon den patiënt tot transpireeren brengen en heeft daardoor hoogst waarschijnlijk tevens bereikt, dat de diep in de weefsels verborgen ontsteking zich naar buiten kon openbaren en zodoende toen ook door den dokter kon geconstateerd worden. Ten slotte was het medium in staat het verloop van de ziekte aan te geven en tot op den dag nauwkeurig het intreden van de crisis te voorspellen, waartoe de geneesheer ook 3 dagen van te voren nog niet in staat was.

Wanneer zullen toch nu eindelijk eens overtuigende feiten als deze de officieele geneeskunde de oogen openen en haar er toe

brengen, vooral in gevallen waar haar eigen kennis en hulpmiddelen te kort schieten, de hulp en medewerking in te roepen van haar occulte zusters, het intuïtief aanvoelen der geneeskunde, helderziendheid, genezend mediumschap en genezend magnetisme. Hoe lang zal het nog duren, voordat onze universiteiten die naam werkelijk waardig zullen worden. Want nu zijn zij veelaal nog slechts Hoogere Vakscholen, waar bekrompen inzicht, waar zeer onwetenschappelijk, dom dogmatisme beletten, dat het onderwijs aldaar inderdaad universeel wordt, d.w.z. dat alle feiten en verschijnselen, of zij al dan niet passen in het kader van gangbare meeningen en aanvaarde hypothesen, onderzocht en aan de studeerenden bekend gemaakt zullen worden.

Hoe lang nog zullen duizenden krankzinnigen, van wie velen duidelijk teekenen van bezetenheid vertoonen, doelloos in de gekkenhuizen worden opgesloten, zonder dat systematisch getracht zal worden hen door een passende magnetische of mediamieke behandeling van die bezetenheid te verlossen, terwijl toch in die richting al zoovele succesvolle resultaten bereikt zijn, individueel en systematisch. Men denke, wat het laatste betreft, slechts aan de methode, gedurende dertig jaren door den Amerikaanschen psychiater Dr. Wickland met succes toegepast.

Ons is bekend, dat zeer vele geneesheeren van deze feiten op de hoogte zijn, gevallen als hier boven beschreven, persoonlijk hebben ervaren, zelfs niet afkeerig er van zijn zich zelf, eigen familie en eigen patiënten op deze wijze te laten onderzoeken en behandelen, waar hun eigen kennis faalde en hun eigen middelen ter genezing machteloos waren.

Waarom hebben zij nog steeds niet den moed openlijk hun ervaringen in dit opzicht in de vaktijdschriften te vermelden en aan te dringen op betere en eerlijker voorlichting op de Hooge Scholen?

De ware wetenschap op elk gebied moet boven alles eerlijk en moedig zijn, ten allen tijde de feiten en verschijnselen durven stellen boven bestaande theoriën, al zijn deze oogenschijnlijk ook nog zoo stevig gefundeerd. Zij moeten zulke feiten, ook in het beginstadium, eerlijk en openlijk durven onderzoeken, zonder eenig vooroordeel, zonder vooropgezette meeningen, zonder bepaalde hypothesen, al druischen deze ook nog zoo in tegen de wetenschappelijke mode van den dag, bij voorbaat buiten te sluiten, erger nog, bij voorbaat te bestrijden.

In dit verband hoorde ik den door zijn filosofische en occulte studiën wel-

bekende Dr. K. H. E. de Jong op een voordracht voor de Spiritistische vereeniging „Harmonia” alhier een aardige zinspeling maken. Hij vertelde daar een voorval uit den laatsten wereldoorlog: Een troepje Duitse soldaten, dat zich aan den aanstormenden vijand wenschte over te geven, riep deze toe, kennende de algemeene haat speciaal tegen de Pruisen: „Wij Saksers, wij geen Pruisen!” Deze zelfde truc passen nu, volgens Dr. de Jong, ook vele geleerde onderzoekers van de occulte verschijnselen toe. In woord en geschrift leggen zij er steeds angstvallig den nadruk op, dat zij geen spiritistische sympathiën of neigingen hebben: „Wij parapsycholoog, wij geen spiritist!”

En zoo gaat het ook met de overgrootte meerderheid onzer doktoren en professoren in de geneeskunde. Ook zij roepen nog steeds ostentatief tegen de openbare meening: „Wij officieele geleerden, wij geen aanhangers van aangeboren, intuïtieve kennis, van helderziendheid, van genezend mediumschap en magnetisme!”

De geschiedenis en ervaringen van 150 jaren magnetisme en van 80 jaren spiritisme hebben dezulken nog niet beroerd. En toch heeft de geschiedenis der menschheid geleerd, dat, hoe vasthoudend geleerd en religieus dogma ook mochten zijn, de onloochenbare feiten en verschijnselen steeds nog hardnekkiger waren.

Zoo zullen ook op den langen duur feiten, als hierboven medegedeeld, de officieele geneeskunde dwingen haar houding te herzien, onkunde en vijandschap om te zetten in kennisname van en vruchtbare samenwerking met haar occulte zuster en het heil van de lijdende en naar genezing zoekende menschheid te stellen boven geleerd vooroordeel.

Ir. A. J. GOUKA.

Boekbespreking.

WAARDIG?

In het 1ste nummer van het pas verschenen Tijdschrift Grensgebieden, komt een stuk voor van mejuffrouw L. Deutmann, arts. Daarin zegt zij kenschetsend in het begin, dat naar hare schatting 90 procent van de Spiritistische berichten zijn onwaar of waardeloos.

Toen ik dat las, kwam de gedachte bij mij op: is zulk een schrijven eene ontwikkelde dame waardig? Er zijn talloze millioenen spiritistische berichten. Onmogelijk is het, dat de schrijfster 90 % van die berichten kent, ja er is reden om aan te nemen, dat zij uit